

cahit koytak

yeni başlayanlar
için metafizik

İİEM

VARLIĞA VE YOKLUĞA DAİR

Merdiven

böyle fısıldıyor GüzelSözlerinCini:

*-“bu merdivene çıkmayın,
bana kalırsa, efendimiz!
ağaçtan kendiliğinden düşen meyveleri
toplayın yeter bize.
yahut uzanabildiğiniz dallardakileri...*

*çünkü merdiven ağacın içinde bitecek
gibi gözüküyor, ama
ağaç nerede bitiyor,
göğün kaçınıcı katında,
bu belli değil.*

*ille de çıkmak istiyorsanız,
belinize ip bağlayın bari,
başınıza kask geçirin,
dizlerinize de dizlik, efendimiz,
dizlerinize de dizlik!”*

4 Aralık 2010

EKİM GÜNLERİ

ekim ayı da böyle geçip gitti,
çullarını sürüyen bir meczup gibi
yalpa vura vura...
hırsından ağlıyor mu,
keyfinden gülüyor mu, belli değil.

ve şiir... şiir de öyle.
sanki göğün sofrasından,
kadeh kadeh içip kalkmış da yine
bastığı yeri görmüyor,
ettiği sözü bilmiyor.

böyledir güzün halleri,
elemin fazlası sarhoş eder;
bırakırsan, önce dizginsiz coşkuya,
sonra kendini yüceltmeye
çeker götürür ve kandırır seni;

aa, buluta benziyorum,
yağmura benziyorum,
ağaca benziyorum! sanırsın
ve unuttur gidersin
insana benzeyip benzemediğini.

dağa taşa, kurda kuşa
dağılmış görürsün kendini,
yitik benliklerini...
ve beklersin,
dönüp gelsinler kovana
arı oymağı gibi.

böyle geçer ekim günleri.

kasım ayına gelince,
kendinle aranda belki
aklın keseliden beri
aşılmayı bekleyen
karlı bir dağ gibidir kasım ayı.

25 Ekim 2007

TOZ DUMAN

bütün bu yılmalar, bufalo sürüleri:
kalplerimizi tepip,
kafa kemiklerimizi zonklataraktan
üstümüzden akan
bu dalga dalga gündüz,
katman katman gece...

bu, dur durak bilmeyen,
bu çitlerle çevrilemeyen
düşünce sürüleri,
çekirge sürüleri...

dünyayı ayağa kaldırmadan,
zihnin yamaçlarından
derin uykulara kayan
bütün bu başıboş varoluşlar...

bütün bu uykular, bu uyanışlar,
bu rüyalar, gerçekler, oyunlar
böyle akıp giderken,
akıp giderken üstümüzden
ve içimizden,

kimden öğreneceğiz, peki,
ne *olduğumuzu*, niye *olduğumuzu*,
sen olmasan?
çünkü peygamberleri kovduk
ve azizlerimiz sirlere kiralandı!

kimden isteyeceğiz, her gün,
her yıkılıştta, önce yeniden biçim,
sonra can verip ayağa kaldırmasını
toynakların altında dağılan,
tozuyan balçığımızı?

Şubat 2002

DÜŞÜŞ

ağaçlar ve kuşlar şaşırarak,
taşlar şaşırarak,
melekler ve cinler şaşırarak,
cennette huzurla dolup taşan
ebedî, kıpırtısız bir günün ortasında
çıkıp ademoğlunun Tanrı'nın huzuruna,
nice övgülerden, ululamalardan sonra,

“ister ateşin kıyısında olsun,
ister varla yok arasında,
bize ölümlü ruhlarımızın
kök sürüp boy attığı
tensel zamanı bahşet!

yahut izin ver,
yerin tozlu, dikenli yollarında
onu biz arayalım!”

diye yakardığında
ağaçlar ve kuşlar şaşırarak buna,
taşlar şaşırarak,
melekler ve cinler şaşırarak,

ama suyu ve susuzluęu,
tutkuyu doyumsuzluęu,
gölmeyi, ağlamayı yaratan,
sözcüklerle oyunlar oynamayı,
demiri dövmeysi, taşı yontmayı,
kan dökmeyi ve kavram üretmeyi
insana öğreten Ulu Tanrı
o gün kuluna acıyacak

ve sözcükleri
dünya renklerine batırıp
cenneti baştan aşağı
yeniden boyayacak.

Temmuz 1999

ŒEYLER VE SAYILAR

Tanrı gündelik hayatı yaratırken
neden bu kadar sert ve katı
malzemeler kullandı?

Œeyleri yaratırken, neden,
bu kadar fazla sayı
ve bu kadar çok ağırlık;

yolları ve geçitleri döŒerken,
neden, bu kadar fazla kıvrım,
bu kadar iniŒ çıkıŒ
ve bu kadar uzaklık kullandı?

kısa, yalın bir öykü
ve tüy gibi hafif sözler,
tüy gibi hafif ölüm arayalım diye mi?

tüy gibi hafif akıl,
tüy gibi hafif yürek taşıyalım
ve yürekten öteye,
akıldan öteye uzanan yollar
keŒfedelim diye mi?

yolların ortasında, çokluklar arasında
kendimizi kimsesiz hissedince,
yanımıza, yöremize,
sonra içimize bakmayı
ve görmeyi öğrenelim diye mi
bir ve bütün olanı orada?

toz duman, patırtı, hezeyan arasında
kendi ruhumuzda arayalım diye mi,
taşı suya, suyu söze,
sözleri de ezgiye
ve varoluşa çeviren
yaratıcı soluğu?

Ocak 2002

'METAFİZİK'

Akıl beni uydulaştırmaya kalkıyor
Ve teleskopuyla
Topuğumdan nişan alıyor bana.
Ama ben her defasında,
Sıyrık bile almadan
Çıkmasını biliyorum
Bu gizli kapışmadan.

Küçültüyorum cüssemi çünkü,
Her sadmede biraz daha, biraz daha
Küçültüyorum oyundaki rolümü,
Sesimi, repliklerimi...

Her sahnede biraz daha,
Biraz daha küçük bir muammaya
Ve böyle böyle giderek
Samanlıkta iğneye
Dönüştürüyorum kendimi.

Hopluyor zıplıyor, fokstrot yapıyorum,
Bachata yapıyorum gözlerinin önünde,
Burunlarının ucunda
Hırslarından dizlerinin üstüne çöken
Akli keskin nişancıların.

Onların akıllarının hızı, bilimlerinin dili
Ve yüreklerinin ritmiyle
Yine onların ruhlarında,
Samanlıkta fink atıyorum
Sizin anlayacağınız.

Samanlıktaki saman çöplerinin hepsi de
Ben olabilirim, düşünsenize,
Aynı anda, hiç birisi de.

Saman çöpüyüm, altın tozuyum,
Yitik iğneyim samanlıkta,
Metafizik'im ben, metafizik!

Yani iğnenin ucu, bilincin dibi,
Demir leblebi, demir leblebi!

7 Ağustos 2005

İŞE ATLA GİDİP GELME İSTEĞİ
YA DA
YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN METAFİZİK

işe atla gidip gelmeyi hak ettirecek
'büyük delilik'ler düşünür,
büyük '*fikir*'ler bulmayı başarırsan
işe atla gidip gelmene
ses çıkarmaz senin de *patronun*.

ama işi '*iş*' olmaktan kurtarıp
oyuna çevirmek istiyorsan,
sahibinden çok, jokeyine bağlanan
cins bir küheylan gibi
eğitmen gerekiyor onu.

ona, senin kokunu alınca eşinmesini,
şahlanıp kişnemesini,
ışık çalınca tatar usulü,
nerde olursan ol,
koşup yanına gelmesini,

senin kederinle çökmesini,
çoşkunla kanatlanmasını
ve iyi şairlere iyi şiirlerin yaptığı gibi,
sen ölünce de, senin hayaletini
kıyamete kadar sırtında gezdirmesini
öğretmen gerekiyor.

Eylül 2003

İbrahimce Sorular

*varlığı, var olduğu gibi ayakta tutan,
öncelikle, bir ilke mi,
yoksa bir güç mü?*

*'Tanrı' inancı, öncelikle, küllî bir uyum
ve güzellik arayışının mı,
yoksa bir güç algısının mı sonucu?*

*ilke, uyum ve güzellik,
yaratma gücünün mü,
yoksa sevgi ve rahmetin mi ürünü?*

8 Ocak 2011